

[Jensen (Horsebæk).]

hold visse Vanskeligheder, men jeg tror dog at turde hævde, at det i adskillige Tilfælde er muligt at købe Gaarde med Besætning og Driftsinventar til en saadan Pris, at man ved fornuftig Anvendelse af Bygningerne vil kunne komme ned paa en Pris, der ligger i Nærheden af Ejendoms-skyldværdien, derved at Bygninger til en tilbageblivende Stamparcel er betydelig mere værd end Bygningsansættelsen til Ejendoms-skyld, ligesom Værdien af Besætning og Driftsinventar for Øjeblikket er meget betydelig. Jeg tror, at man derved kan bringe Jordprisen ned paa et saadant Niveau, at der vil være Mulighed for Jordfonden for uden væsentlige Tab at kunne udstykke det tiloversblevne Areal til ny Bebyggelse og til eventuel Tillægsjord til bestaaende mindre Ejendomme. Jeg vil føje til, at for at lette Gennemførelsen vil saadanne mindre Ejendomme være vel tjent med at betale en noget højere Pris for saadanne Tillægsarealer, end den unge Nybygger vil være i Stand til ved Etablering af et nyt Brug. Ikke mindst under Hensyn til, at Staten hidtil har prioriteret saavel Jordkøb som Nybygninger, skulde man mene, at der maatte være tilstrækkelige Muligheder til Stede for en Videreførelse af en Lovgivning, der tager Sigte herpaa.

Det er min Opfattelse, at man bør samles om de Opgaver, jeg her har nævnt, ikke alene af Hensyn til de unge Landmænd, men ogsaa paa Baggrund af, at disse med den lille Kapital ellers vil være henvist til enten at søge andet Erhverv eller at slutte op i Landarbejdernes Rækker.

Ærede foregaaende Talere har rejst Spørgsmaalet om Boliger til Arbejdere i Landbruget, og jeg erkender til fulde Nødvendigheden af, at den Lovgivning, vi hidtil har haft, udvides i en saadan Grad, at der bliver Mulighed for, at alle kvalificerede Ansøgere kan komme i Betragtning og paa Grundlag af denne Lovgivning bygge deres Hjem derude paa Landet, saa at vi kan opnaa en Førmindskelse af den Tilgang, der har været til Byerhvervene, en Tilgang, som vel næppe kan forudsættes at holde ud i Fremtiden, fordi man ikke kan stole paa, at de industrielle Virksomheder stadig kan aftage Fødselsoverskuddet i Danmark. Jeg tror derfor, man bør anlægge sin Landbrugspolitik saaledes, at der bliver Mulighed for, at de unge kan fortsætte deres Virksomhed derude paa Landet, bygge deres Hjem og skabe en Eksistens paa det Sted, hvor de rettelig hører hjemme. Jeg er ogsaa af den Opfattelse, at man ved at

skabe Adgang til selvstændig Landbrugs-virksomhed imødekommer stærke Ønsker fra store Kredse i Befolkningen; det gælder ikke alene Husmandskredse og Ungdommen fra Arbejderhjemmene, det gælder i lige saa høj Grad den Ungdom, der vokser op i Gaardmandshjemmene. Som Forholdene har udviklet sig, er det jo blevet saadan, at skal de paagældende starte Virksomhed ved at købe Ejendom i fri Handel, saa er Prisniveauet nu saaledes, at det er umuligt for de allerfleste at gennemføre det. Jeg tror derfor, at Rigsdagen vil faa baade Tilslutning og Tak, hvis den gennemfører saadanne Love. Det er heller ikke usandsynligt, at en saadan Udvidelse af disse Love vil faa en gavnlig Indflydelse paa Ejendomspriser og Huslejer.

I samme Forbindelse vil jeg gerne minde om et Forhold, der ved tidligere Lejlighed er blevet fremdraget her i Tinget. Det angaar Nedlægning og Sammenlægning af bestaaende Landbrug, et Forhold, som med Rette kan kritiseres, idet foretagne Undersøgelser har vist, at der i ret stor Udstrækning har fundet helt ulovlige Nedlæggelser og Sammenlægninger Sted. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at være opmærksom paa dette Forhold i den kommende Tid.

Forskellige Medlemmer af Tinget har modtaget en Henvendelse fra De samvirkende Gedeavltsforeninger i Danmark. De gør i denne Henvendelse opmærksom paa, at de meget gerne ønsker et beskedent Tilskud til deres Avlsarbejde. Jeg vil gerne lægge et Ord ind for en saadan Bevilling. I disse Tider har det Betydning, at Gedeholdet opretholdes og udvides. Geden er Fattigmands Ko, siger man, og det maa erkendes, at dens Mælk betyder overordentlig meget i mange smaa Hjem. Jeg vil derfor ikke undlade herfra meget stærkt at understrege denne Henvendelse og anbefale, at der bliver taget Hensyn til disse Foreninger og det Arbejde, de udfører, et Arbejde, som har meget stor Betydning, ikke mindst i de smaa Hjem ud over Danmark.

Endelig vil jeg rette et Spørgsmaal til den højtærede Arbejdsminister. Det angaar Kystsikringen paa den nordfynske Kattegatkyst. I Fjor under Novemberstormen gik det store Havdige paa Nordkysten af Fyn ned, blev fuldstændig ruineret, og de lavtliggende Arealer deroppe blev udsat for Oversvømmelser fra Havet. Der er i det Aar, der er gaaet, rejst et nyt Dige deroppe, flyttet længere ind i Landet. Dette Dige er rejst med Støtte fra Landvindingsudvalget og maa nu betegnes som et godt og stærkt